संपादकीय

भारतात महिला असुरक्षित का ?

भारतात गेल्या आठ–दहा वर्षांत स्त्रियांवरील अत्याचार आणि लैंगिक हिंसाचाराची प्रकरणे इतक्या निर्लज्जपणे आणि निर्दयतेने घडू लागली आहेत की समाजाचा चेहराच काळवंडल्यासारखा दिसतो आहे. बदलापूरसारख्या प्रकरणात अल्पवयीन मुलीवर झालेला बलात्कार हा केवळ एक गुन्हा नव्हता, तर तो संपूर्ण समाजाच्या मानसिक अधःपतनाचे प्रतीक होता. आरोपीचे एन्काऊंटर करूनही समाजात भय निर्माण झाले नाही, कारण खरे सूत्रधार, राजकीय आणि आर्थिक प्रभावशाली लोक, अद्याप मोकाट फिरत आहेत. कारण त्यांच्यावर राजकीय वरदहस्त आहे. अशा घटनांमुळेच न्यायव्यवस्थेवर आणि शासनावर असलेला लोकांचा विश्वास ढळू लागलेला आहे. साताऱ्यातील एका डॉक्टर महिलेला पोलिसांकडून झालेल्या छळामुळे आणि राजकीय विकृतींमुळे आत्महत्या करावी लागते. हे फक्त वैयक्तिक दुःख नाही, तर ते संस्थात्मक हिंसेचे प्रतीक आहे. कायद्याचे रक्षण करणारेच जर स्त्रीच्या सन्मानावर गदा आणत असतील, तर स्त्री कुणाकडे मदतीसाठी जाईल? नागपूरमधील बारा वर्षांच्या मुलीवर झालेला अत्याचार तर मानवतेच्या सीमाच ओलांडून गेलेला आहे. दिवसाढवळ्या एका लहान मुलीला रस्त्यावर उचलून आड रानात नेऊन बलात्कार केला जातो. लोक सोशल मीडियावर राग व्यक्त करतात, पण प्रत्यक्ष कृती कुणी करत नाही. समाज इतका निष्क्रीय आणि संवेदनाहीन कसा झाला? आपली मुले सुरक्षित नाहीत, शाळा–कॉलेजच्या मुली सुरक्षित नाहीत, आणि तरीही राजकीय नेते हे सर्व प्रकरण 'अपवाद' म्हणून नाकारतात. ही केवळ बेफिकिरी नाही, तर ही जबाबदारीपासून पळवाट काढण्याची नीच प्रवृत्ती आहे. सर्वात लाजिरवाणी गोष्ट म्हणजे भारताची आंतरराष्ट्रीय प्रतिमा घसरत चाललेली आहे. नुकतेच इंदूरमध्ये ऑस्ट्रेलियन महिला क्रिकेटपटूंवर झालेल्या छेडछाडीच्या घटनेने जगभरातील माध्यमांमध्ये भारताची छी–थू झाली. अशा घटना यापूर्वीही घडलेल्या आहेत. त्यामुळे विकसित आणि प्रगत देशातील अनेक राष्ट्रांचे नेते त्यांच्या स्त्री नागरिकांना चेतावणी देतात की, भारतात एकट्या महिलांनी प्रवास करताना सावध राहावे. कारण भारत महिलांसाठी सुरक्षित देश नाही. त्यांनी अशा सूचना जाहीरपणे द्याव्यात ही आपली राष्ट्रीय लाज घालवणारे आहे.

या सर्व घटनांच्या मागे खोलवर रुजलेला पितृसत्ताक विचार आणि मनुस्मृतीतील स्त्रीविरोधी संस्कार हे प्रमुख कारण आहे. स्त्री ही पुरुषाच्या अधीन असावी, तिला नियंत्रणात ठेवणे आवश्यक आहे, या विचारांनी शेकडो वर्षांपासून पुरुषांच्या मनात अधिराज्य गाजवले आहे. म्हणून मुलींनाच सल्ले दिले जातात की, मुलींनी सातच्या आत घरात यायला हवे, रात्री अपरात्री एकट्याने फिरायला जाऊ नये, अमुकतमुक प्रकारचे कपडे घालू नयेत, इत्यादी. कारण स्त्री ही केवळ उपभोग्य वस्तू आहे, तिचे अस्तित्व पुरुषाच्या सुखासाठीच आहे, हा विचार माध्यमांमध्ये आणि धार्मिक भाष्यांमध्येही पसरलेला आहे. आज प्रसारमाध्यमांतल्या मार्केट–धार्जिण्या जाहिरातींच्या भडीमारानं भौतिकवादी, चंगळवादी दृष्टीकोन रुजण्याला खतपाणी मिळत आहे. स्त्रियांच्या संदर्भात पूर्णतः शारीर पातळीवरचे थेट संदेश जाहिरातींमधून दिले–घेतले जात आहेत. पुरूषांना आकर्षित करण्यासाठी हे असे करणे खूप आवश्यक आहे, असा संदेश महिलांसाठी प्रसृत केला जातो. त्याच वेळी पुरूषांमध्येही स्त्रियांकडे उपभोग्य वस्तू म्हणून पाहण्याचा दृष्टीकोन रुजतो. म्हणूनच शिक्षण घेऊन, नोकरी करून, आत्मनिर्भर झालेल्या स्त्रियाही या हिंसक मानसिकतेपासून सुरक्षित नाहीत. शासन आणि न्यायव्यवस्था या दोन्हीही स्त्रीच्या सुरक्षेबाबत अपयशी ठरल्या आहेत. प्रत्येक वेळी राज्य सरकार दोषींना कठोर शिक्षा होईल असे म्हणते, पण मागील दाराने त्यांच्याच पाठीशी उभे राहते. निवडणुकीतील समीकरणे, जातीय–धार्मिक मतसंख्या आणि सत्तेची लालसा, या सगळ्यांच्या आड न्याय आणि नैतिकता गाडली जाते. जेव्हा गुन्हेगार राजकीय संरक्षणाखाली मोकाट फिरतात, तेव्हा समाजात असा संदेश जातो की स्त्रीवर अत्याचार करणे हे काही मोठे पाप नाही. हीच विचारसरणी पुढच्या पिढ्यांपर्यंत पोहोचते, आणि मग आपण पुन्हा पुन्हा त्याच घटनांची पुनरावृत्ती पाहतो. अशा विकृत घटना घडू नयेत म्हणून समाजानेच आता आत्मपरीक्षण करणे अत्यावश्यक आहे. आपल्या घरातून, शाळेतून, माध्यमांतून आपण कोणते संस्कार देत आहोत हे तपासावे लागेल. मुलींवर बंधने घालण्यापेक्षा मुलांवरच मुलींकडे पाहण्याचा दृष्टिकोन बदलण्याचा संस्कार केला जाणे आवश्यक आहे. मुलांना स्त्रीचा सन्मान करा हे फक्त सांगून उपयोगी नाही, तर ते वर्तनातून दाखवावे लागेल. घरातील पालकाने आपल्या मुलांना आणि मुलींनाही एका समान पातळीवर वाढवण्यास सुरुवात केली पाहिजे. धर्म, जात, परंपरा या सर्व गोष्टींपेक्षा मोठा आहे तो माणुसकीचा धर्म. जोपर्यंत समाज माणुसकीला धर्मापेक्षा खालचे स्थान देईल, तोपर्यंत अशा अत्याचारांची मालिका सुरूच राहील. स्त्री ही फक्त माता, पत्नी किंवा बहीण नाही तर ती एक स्वतंत्र, संवेदनशील आणि बुद्धिमान व्यक्ती आहे. तिच्या सन्मानातच राष्ट्राचा सन्मान दडलेला आहे. जे समाज स्त्रीला संरक्षण देऊ शकत नाहीत, ते संस्कृतीचे नव्हे तर क्रौर्याचे प्रतीक ठरतात. म्हणूनच आता प्रश्न सरकार काय करतं? एवढ्यावर न थांबता, आपण काय करतो आहोत? असा विचार प्रत्येकाने स्वतःला विचारावा लागेल. न्यायव्यवस्था आणि प्रशासन यांच्यावर टीका करणे योग्यच आहे, पण त्याचबरोबर आपल्या मनातल्या अंधश्रद्धा, दांभिकता आणि पितृसत्ताक संस्कार यांच्यावरही प्रहार करणे गरजेचे आहे. म्हणूनच लहानपणापासूनच आपल्या मुलांना वाढवतांना मुलगा/मुलगी असा भेद करत खेळणी वा घरातील कामे देऊ नयेत. मुलांवर स्त्री ही एक व्यक्ती आहे, असे बिंबवून तिचा आदर करण्याचे संस्कार करायला हवेत. मुलींना मुलांसारखेच स्वसंरक्षणाचे बाळकडू पाजायला हवे. मुलांना तू बायल्या सारखा का वागतो?, हातात बांगड्या भरल्या आहेस का?, मुलीसारखा मळूमुळू काय रडतोस? अशाप्रकारचे स्त्रीला कमी लेखणारे, दुय्यम समजणारे आणि भेदभाव कारणारे संस्कार करू नयेत. त्याचबरोबर मुलींवरही पालकांनी मुलांसारखा दांगटपणा काय करतेस?, जोरजोरात का हसतेस? अशी बंधने घालू नयेत. वयात येणाऱ्या मुलामुलींना योग्य शब्दात शास्त्रीय माहिती दिली तर मुले, मुलींकडे फक्त शारीरिक दृष्टीने बघणार नाहीत. शारीरिक बदल ही एक नैसर्गिक घटना आहे आहे असे समजून एकमेकांकडे निकोप दृष्टीने पाहायला शिकतील. घरातील मुलींना त्यांच्या आवडीचे शिक्षण दिले पाहिजे. शिवाय त्यांना शारीरिक सामर्थ्य कमावण्यासाठी, स्वतःचे संरक्षण स्वतःला करता यावे यासाठी प्रशिक्षण दिले पाहिजे. मुलीचा व्यक्तिमत्त्व विकास झाला की तिला आपोआप समाज आदराने वागवेल. मुलाला लहानपणीच जर घरातील कामे करण्याची सवय लावली तर त्याची पुरुषी वर्चस्वाची मानसिकता आपोआप कमी होईल. अशाप्रकारे जर घरातच मुलामुलींना समान वागणूक देऊन वाढवले तर पुढच्या पिढीत बलात्काराचे प्रमाण नक्की कमी होईल. आणि भारतात महिला शांततेने का जगू शकत नाही, असा हताश प्रश्न विचारण्याची वेळ उच्च न्यायालयावर येणार नाही. जर आपण खरोखर 'भारत माता' या संकल्पनेवर प्रेम करतो, तर त्या भारत मातेला सन्मान मिळवून देणे ही आपली जबाबदारी आहे. तीही फक्त केवळ घोषणांमधून नव्हे, तर कृतीतून. स्त्रीला समानता, सुरक्षितता आणि न्याय मिळालाच पाहिजे, नाहीतर आपल्या संस्कृतीची सर्वश्रेष्ठता ही केवळ पोकळ गर्वगाथा राहील. आणि भविष्यातील इतिहास आपल्याला निर्दयी समाज म्हणून ओळखेल. जगभरात आपली अशी ओळख असणे आपल्याला आवडेल काय?

सायं.दैनिक बीड किसान दिनांक ३१/१०/२०२५

CHANGE IN NAME

I DECLARE BY THIS PUBLICATION ABOUT CHANGE IN MY NAME

Old NAME : 1) NASIMA BI JABBAR BAGWAN
Old NAME : 2) NASEEM BEGUM
CHANGE IN TO MY NEW NAME : NASEEM BI ABDUL JABBAR BAGWAN
PRESENT ADD : DAUDPURA BEED-431122
MO. 8149494976

जाहीर प्रगटन

सह दिवाणी न्यायाधीश क.स्तर पाटोदा यांचे न्यायालयात
किरकोळ दिवाणी अर्ज नंबर ३८२/२०२५
प्रविण वि.निरंक
ॲड. व्ही.के.सगळे,

ज्यापेक्षा लताबाई भ्र.रावसाहेब सानप,रा.मौजे निरगुडी,ता. पाटोदा जि.बीड हे दिनांक ०१/०६/२०२५ रोजी मयत झालेले असून खालील अर्जदार त्यांचे वारस आहेत.

१) प्रविण पि.रावसाहेब सानप
२) सचिन पि.रावसाहेब सानप
३) अर्चना भ्र.दिपक तांदळे

अर्जदार क्र.१ व २ हे मयताचे मुले आहेत.अर्जदार क्र.३ ही मयताची विवाहित मुलगी आहे. या व्यतिरिक्त मयतास इतर दुसरे कोणीही वारस नाहीत, असे वरील अर्जदारांचे म्हणणे आहे. वरील अर्जदार यांनी ते मयताचे वारस असल्याबाबतचे प्रमाणपत्र त्यांच्या हक्कात मिळण्यासाठी या न्यायालयात अर्ज दाखल केला आहे.

त्यापेक्षा सदरहू अर्जदार मयताचे वारस नव्हेत असे कोणास समजाविण्याचे असेल तर हया जाहीरनाम्याचे तारखेपासुन एक महिन्याचे आत, त्यांनी हया कोर्टात हजर होऊन आपल्या हरकती कळवाव्यात, आणि या लेखावरून असे कळविण्यात येते की, जर सदरहू मुदतीत कोणी योग्य हरकती न दाखविल्या तर सदरहू कोर्ट, सदरहू अर्जदारांच्या हक्काबददल लागलीच पुरावा घेऊन, त्यांचा हक्क शाबीत दिसल्यास, त्यांना/अर्जदारांना सदरहू मयत लताबाई भ्र. रावसाहेब सानप, यांचे वारस असल्या बाबतचे प्रमाणपत्र देईल याची नोंद घ्यावी.

आज दिनांक १८–१०–२०२५ रोजी माझ्या सहीने व न्यायालयाच्या शिक्यानिशी दिले

पु.ता. ०४/१२/२०२५.

क.लिपीक — कोर्टाचा शिक्का — आदेशावरुन सहायक अधिक्षक दिवाणी न्यायालय क.स्तर,पाटोदा

पान १ वरून...

धोंडे साहेब आज...

दोन दशकांपासून चालू न करु शकणारे आता तेच हा कारखाना भाडेतत्त्वावर सुरू करुन तुंबडी भरण्याच्या तयारीत होते. पण शेतकरी, कामगाऱ्यांच्या चुलीत पाणी ओतण्याचे काम नियतीलाच मान्य झाले नाही. या कारखान्याचा परवाना रद्द झाला. यानंतर या भीमराव धोंडेना हा कारखाना शेतकऱ्यांची कामधेनू असल्याची आठवण झाली आहे. ते आज कारखाना बचाव आंदोलन करीत आहेत. यामुळे चर्चेचा विषय ठरला असून, हे आंदोलन म्हणजे मगरीचे अश्रू असल्याची टीका करण्यात येत आहे. यांना आतापर्यंत हे का? जमले नाही असाही प्रश्न उपस्थित केला जात आहे.

पोटच्या गोळ्यासाठी...

करण्यात यावी, या खून प्रकरणातील मास्टरमाईंड गणेश शिराळे याच्यावर गुन्हा नोंद करत तात्काळ अटक करणे, घटनास्थळी हजर असणारे व आरोपींना मदत करणाऱ्यांना सह आरोपी करावे, या प्रकरणाची एसआयटी मार्फत चौकशी करावी, हे प्रकरण फास्ट ट्रॅक कोर्टात चालवण्यात यावे, सर्व आरोपींची नार्को टेस्ट करण्यात यावी या मागणीसाठी मनसेच्या वतीने पोलीस अधीक्षक कार्यालयासमोर धरणे आंदोलन करण्यात आले. याच मागणीसाठी दि. ३ नोव्हेंबर रोजी भव्य मोर्चाचे आयोजन करण्यात आले आहे. या आंदोलनात वर्षा जगदाळे आदी पदाधिकारी या आंदोलनात सहभागी झाले होते.

रिपाइच्या गेवराई तालुका...

मारुती कांबळे, पांडुरंग निकाळजे, शाम निकाळजे, संतोष निकाळजे, किशोर प्रभाकर कांडेकर,

वारस प्रमाणपत्रा बद्दल जाहीर घोषणा

गेवराई, जि. बीड येथील दिवाणी न्यायाधीश कनिष्ठ स्तर
श्री. रविंद्र अ. मिसाळ यांचे न्यायालयात
किरकोळ दिवाणी अर्ज क्रमांक ८८०/२०२५
राहुल मनोहर जोगदंड विरूध्द निरंक
(मार्फत ॲड. एन.ए. शिंदे, गेवराई)

ज्याअर्थी मयत नामे मनोहर पि. किसनराव जोगदंड हे/हया दिनांक. २०/४/२०२४ रोजी नागझरी ता. गेवराई. जि. बीड येथे मयत झाले/झाल्या आहेत. खालील प्रमाणे अर्जदार नामे–

१. राहुल पि.मनोहर जोगदंड, वयः ३६ वर्षे, धंदा शेती रा.नागझरी ता.गेवराई जि. बीड
२. अनुसया भ्र.मनोहर जोगदंड वय. ५६ वर्षे, धंदा शेती रा.नागझरी ता.गेवराई जि.बीड
३. अविनाश पि.मनोहर जोगदंड, वय. ३५ वर्षे धंदा शेती रा.नागझरी ता.गेवराई जि.बीड

यांनी शासकीय / निमशासकीय कामकाजासाठी कायदेशीर वारस प्रमाणपत्राची आवश्यकता आहे. करीता मुंबई रेग्युलेशन ॲक्टचे कलम २ प्रमाणे वारसाचे प्रमाणपत्र मिळावे असा अर्ज त्यांनी या न्यायालयाकडे केला आहे.

त्यापेक्षा सदर अर्जदार हे सदरहू मयताचे कायदेशीर वारस नव्हेत असे कोणाचे म्हणणे असेल तर, या घोषणेच्या दिनांकापासुन तीस दिवसाचे आत त्याने या न्यायालयात हजर होवून आपल्या हरकती कळवाव्यात आणि या लेखावरुन असेही कळविण्यात येते की, जर सदरहू मुदतीत कोणी योग्य हरकती न दाखविल्यास सदर न्यायालय सदर अर्जदारांच्या हक्कावरुन लागलीच पुरावा घेवुन त्याचा हक्क शाबीत दिसल्यास अर्जदार यांना सदर मयत मनोहर पि.किसनराव जोगदंड चे वारसाचे प्रमाणपत्र देण्यात येईल.

आज दिनांक २७/१०/२०२५ रोजी माझ्या स्वाक्षरीनिशी व न्यायालयाच्या शिक्यानिशी दिले.
पुढील तारीख ०१/१२/२०२५

क.लिपीक — कोर्टाचा शिक्का — आदेशावरुन सहायक अधिक्षक दिवाणी न्यायालय क.स्तर, गेवराई

पान १ वरून...

दिपक निकाळजे, मोहन वक्ते, निलेश निकाळजे, आदिल शेख, इलीयासभाऊ शेख, अबझलभाई शेख, आकाश निकाळजे, सोनू हंकारे, विकास टोतरे, सोनू मस्के कुंडलिक गवारे, गणेश गवारे, हसीम पठाण, मज्जीदभाई पठाण, ताहेरभाई शेख, राजू पठाण, रमेश निकाळजे, भक्तीराज गवारे, जाकर शेख, उत्तम मस्के, संकेत कांडेकर यांच्यासह शेकडो कार्यकर्ते उपस्थित होते.

Hon. Balasaheb Thackeray Agribusiness & Rural Transformation (SMART) Project

TENDER NOTICE

Supply, Installation, Testing and Commissioning of Fully Electronic Weigh Bridge 60 MT

The Government of Maharashtra is implementing the World Bank-funded Hon. Balasaheb Thackeray Agribusiness and Rural Transformation (SMART) Project. **Jai Jijau Agro Producer Company Ltd.** one of the beneficiaries of the project and is inviting offline bids for the above-mentioned machinery. The bid document is available on the project website, **www.smart-mh.org**, in the tender and procurement section. The last date for submission of offline bids is **14/11/2025 up to 2.00 PM**. Any updates or notices shall be published on the aforementioned website only.

(Jai Jijau Agro Producer Company Ltd., Bansarola, Tq. Kaij, Dist. Beed)

Hon. Balasaheb Thackeray Agribusiness & Rural Transformation (SMART) Project

TENDER NOTICE

Supply, Installation, Testing and Commissioning of DG Set 62.5 KVA 3PH

The Government of Maharashtra is implementing the World Bank-funded Hon. Balasaheb Thackeray Agribusiness and Rural Transformation (SMART) Project. **Jai Jijau Agro Producer Company Ltd.** one of the beneficiaries of the project and is inviting offline bids for the above-mentioned machinery. The bid document is available on the project website, **www.smart-mh.org**, in the tender and procurement section. The last date for submission of offline bids is **14/11/2025 up to 2.00 PM**. Any updates or notices shall be published on the aforementioned website only.

(Jai Jijau Agro Producer Company Ltd., Bansarola, Tq. Kaij, Dist. Beed)

पान ४ वरून...

राज्यातील पशुपालकांना ..

निर्मिती, शेती प्रमाणे गट पध्दतीने पशुसंवर्धन, अत्याधुनिक तंत्रज्ञानाचा अवलंब यासारख्या बाबीमध्ये वाढ होण्यासाठी राज्य शासनाने पशुसंवर्धन व्यवसायास कृषी समकक्ष दर्जा देण्याचा निर्णय घेतला आहे. यानुसार पशुसंवर्ध विषयक व्यवसायासाठी वीज दर आकारणी कृषी इतर या वर्गवारी नुसार न करता कृषी वर्गवारीप्रमाणे वीज आकारणी करण्याचा निर्णय घेतला होता. या निर्णयानुसार आता यासंबंधीची कार्यपद्धती निश्चित करण्यात आली आहे. यामुळे पशुपालन व्यवसाय करणाऱ्या पशुपालकांना वीज दर सवलतीचा लाभ मिळणार आहे. यासंबंधीचा शासन निर्णय आज जारी करण्यात आला आहे. शासनाने जारी केलेल्या निर्णयानुसार खालील अटी पूर्ण करणाऱ्या पशुपालकांना सवलतीचा लाभ दिला जाईल.

'कोयता थांबला, ..

सध्याच्या हवामानामुळे तोडणी थांबल्याने गाळप उशिरा सुरू होण्याची शक्यता निर्माण झाली आहे. सध्या शेतांमध्ये पाणी साचून राहिल्यामुळे तोडलेला ऊसही शेतात पडून राहतो आहे. त्यामुळे ऊस सडण्याची शक्यता असून, शेतकऱ्यांचे मोठे आर्थिक नुकसान होत आहे.

पाण्याखाली गेलेल्या उसावर कीड व रोगराईचा प्रादुर्भाव वाढण्याची शक्यता तज्ज्ञांनी व्यक्त केली आहे. दरम्यान, अवकाळी पावसामुळे ऊसतोड मजुरांचे हालही वाढले आहेत. हे मजूर पाचट, ताडपत्री किंवा कापडांच्या झोपड्यांमध्ये राहतात. पावसाचे पाणी झोपड्यांमध्ये शिरल्याने त्यांचे धान्य, कपडे, आणि इतर साहित्य भिजले आहे. काही मजुरांना झोपण्यासाठी ट्रॅक्टरखाली किंवा शाळांमध्ये आसरा घ्यावा लागत आहे.पावसामुळे तोडणी बंद झाल्याने मजुरांच्या रोजगारावर परिणाम झाला असून, रोजंदारी बंद पडल्याने त्यांच्या कुटुंबांना उपासमारीची वेळ आली आहे. जनावरांसाठी चाऱ्याचा प्रश्न निर्माण झाला असून, पावसात भिजलेल्या गुरांचे हाल पाहून मजुरांचे डोळे पाणावले आहेत. अवकाळी पावसाने ऊसतोडणीसह साखर हंगामावर विरजण घातले आहे. शेतकरी, कारखानदार आणि ऊसतोड मजूर हे तिघेही या पावसामुळे चिंतेच्या छायेत सापडले असून, कोयता थांबला, हंगाम लांबला ही परिस्थिती आता प्रत्यक्षात आली आहे.

स्थानिक स्वराज्याच्या ..

या बैठकीत अवैध धंदे, मटका, दारूबंदी उल्लंघन यांसारख्या गैरप्रकारांवर विशेष लक्ष देण्याचे आणि कडक कारवाई करण्याचे निर्देश देण्यात आले. आर्थिक गुन्हे शाखा आणि सायबर सेलच्या प्रलंबित तपास प्रकरणांना गती देण्याचे आदेशही त्यांनी दिले. फरार आरोपींचा शोध, हरवलेल्या मुलांच्या तक्रारींची तातडीने दखल आणि जप्त मुद्देमाल फिर्यादीला परत देण्याची प्रक्रिया लवकरात लवकर पूर्ण करण्यावरही त्यांनी भर दिला. तपासात ई–साक्ष पचा प्रभावी वापर करावा, असेही त्यांनी नमूद केले.

बीड बसस्थानकातून ..

गंभीर दखल घेत पोलीस निरीक्षक श्री. किशोर पवार यांनी विशेष पथक तयार केले. पथकातील अंमलदारांनी परिसरातील सीसीटीव्ही फुटेजचे बारकाईने विश्लेषण करून तांत्रिक तपासाच्या आधारे संशयिताचा शोध घेतला. शेवटी चोरटा गणेश कचरू पवार (वय ४८, रा. बहिरवाडी, ता. जि. बीड) यास चऱ्हाटा फाटा परिसरातून ताब्यात घेण्यात आले. चौकशीत आरोपीने गुन्ह्याची कबुली दिली असून, पोलिसांनी त्याच्याकडून चोरीस गेलेली रक्कम ६०,००० रुपये जप्त केली आहे.या कारवाईत पोलीस अधीक्षक श्री. नवनित काँवत, अपर पोलीस अधीक्षक श्री. सचिन पांडकर, आणि उपविभागीय पोलीस अधिकारी श्रीमती पूजा पवार यांच्या मार्गदर्शनाखाली, पोलीस निरीक्षक श्री. किशोर पवार यांच्या नेतृत्वात पथकाने ही कारवाई केली.या पथकात पोहवा/१६६४ रवि आघाव, पोहवा/५६२ केंद्रे, पोना/४७० ज्ञानेश्वर मराडे, पोशि/६१७ अशोक राडकर, पोशि/२०७७ बाळु रहाडे, पोशि/३०५ दिलीप राठोड, पोशि/७६७ घटमाळ, पोशि/४८५ विलास कांदे यांनी मोलाची भूमिका बजावली.

गेवराई तालुक्यात ..

जिल्ह्यात सुमारे दोन लाख बैलजोडी सह गाई म्हशी असे पशुधन असून पशुधन वाचविण्यासाठी लंपी प्रतिबंधक लसीकरण करणे याशिवाय सध्या तरी पर्याय नसल्याने लसीकरण सुरू असले तरी लसीचा तुटवडा असल्याने पशुधन धोक्यात आहे शेतकर्यांनी जनावरांची काळजी घेणे गरजेचे आहे या परिस्थितीचा धोका ओळखून प्रशासनाने तात्काळ कवारटाईन सेंटर सुरू करावे अशी मागणी जिल्हाधिकारी यांच्याकडे गेवराई तालुका काँग्रेस कमिटीच्या वतीने तालुकाध्यक्ष महेश बेदरे यांनी केली आहे सदरील मागणीचा गांभीर्याने विचार करून निर्णय घ्यावा नसता पशुधन गेल्या शिवाय राहणार नाही जिल्ह्यातील लोकप्रतिनिधी महाराष्ट्र च्या पशुसंवर्धन मंत्री आहे येवढे सर्व असताना शेतकार्यना आपली जनावरे गमवण्याची वेळ येऊ देऊ नये अशी अशा आहे

स्थानिक नेत्यांनी नगरसेवक ..

ठेवणारे खरे समाजसेवक मागे पडले आहेत. मात्र, अलीकडच्या काळात अनेक तरुण कार्यकर्ते जनतेच्या प्रश्नांसाठी रस्त्यावर उतरलेले दिसत आहेत. या नव्या पिढीतील कार्यकर्त्यांना आता नगरपालिकेच्या निवडणुकीत स्थान मिळावे, अशी मागणी अरफात खान यांनी केली आहे.अरफात खान यांनी सांगितले की, नेत्यांनी आता जनतेचा आवाज ऐकायला हवा. ज्याने वर्षानुवर्षे परिसरातील समस्या सोडवण्यासाठी धडपड केली, अशाच माणसाला उमेदवारी दिली तरच आपले शहर खऱ्या अर्थाने बदलेल. पक्षांनी आता राजकीय समीकरणांपेक्षा कार्यकर्त्यांची लोकाभिमुख प्रतिमा आणि इमानदार कामगिरी यांना प्राधान्य द्यावे. कारण सध्या जनतेचा विश्वास पुन्हा मिळवण्याची वेळ आली आहे, आणि ते फक्त पारदर्शक, लोकसेवक वृत्तीच्या उमेदवारांमुळेच शक्य होईल.राजकारण हे सत्तेसाठी नव्हे, तर सेवेसाठी आहे, हा विचार पुन्हा जिवंत करण्याची गरज असल्याचे अरफात खान यांचे म्हणणे आहे. आगामी निवडणुकीत कोणत्या पक्षातील नेते या मागणीला प्रतिसाद देतात, हे पाहणे उत्सुकतेचे ठरणार आहे.

वाळूंज येथे श्री क्षेत्र ..

आले आहे. श्री क्षेत्र वाळूंज हे आष्टी तालुक्यातील श्रद्धेचे आणि भाविकांच्या मनातील एक प्रमुख आध्यात्मिक केंद्र आहे. आमदार सुरेश धस यांची देखील या तीर्थक्षेत्रावर मनोभावे श्रद्धा आहे.येथे प्रत्येक वर्षी चैत्र पौर्णिमा होऊन येणाऱ्या पहिल्या रविवारी भव्य यात्रा महोत्सव भरतो.या यात्रेदरम्यान आष्टी तालुक्यासह संपूर्ण महाराष्ट्रातून भाविक दर्शनासाठी येतात.यात्रा काळात येणाऱ्या भक्तगणांची राहण्याची, पिण्याच्या पाण्याची, प्रसाद वितरणाची आणि वाहनतळाच्या सुशोभीकरणाची व यात्रास्थळाच्या सुविधांची गरज जाणवत होती. या गरजेला ओळखून आमदार सुरेश धस यांनी भैरवनाथ महाराजांच्या तीर्थक्षेत्राचा विकास व्हावा आणि यात्रेला येणाऱ्या प्रत्येक भक्ताला चांगल्या सुविधा मिळाव्यात,यासाठी राज्य सरकार आणि विविध विभागांकडे सातत्याने पाठपुरावा करून त्यांच्या या प्रयत्नांने भैरवनाथ मंदिर परिसराचा चेहरामोहरा बदलणार आहे.मंदिराच्या विकासासाठी ऐतिहासिक पाऊल उचलले गेले असून श्री भैरवनाथावर वाळूंज ग्रामस्थांसह परिसरातील जामगाव, देवीगव्हाण,केळसांगवी,चिखली,टाकळसिंग, हिंगणी पारगाव जो.आणि मंगरूळ या गावच्या श्रद्धास्थान असलेल्या ग्रामस्थांच्यावतीने आमदार सुरेश धस यांचे वाळूंजचे मा.सरपंच विष्णू खाडे यांनी आभार मानले आहेत.

यंदा पावसाळा ..

एस.एम.युसूफ यांनी म्हटले आहे. याविषयी दिलेल्या प्रचिती पत्रकात नमूद केले आहे की, गेल्या काही काळापासून वर्षातून चार ऐवजी जेमतेम अडीच ते तीन महिने पाऊस पडत होता. उर्वरित नऊ–साडेनऊ महिन्यात तीन महिने हिवाळा तर बाकीचे सहा–साडेसहा महिने उन्हाळा असायचा. निसर्गात प्रत्येकी चार महिने असणाऱ्या ऋतूमध्ये अशा प्रकारे बदल झालेला होता.

द्वेष पसरवणाऱ्यांच्या ..

शांततेचा भंग होण्याची शक्यता निर्माण होते. संविधानिक व कायदेशीर तरतुदी अनुच्छेद १९(१)(र): अभिव्यक्ती स्वातंत्र्याचा अधिकार, अनुच्छेद १९(२): सार्वजनिक सुव्यवस्था, सभ्यता आणि सन्मानाच्या रक्षणासाठी मर्यादा, अनुच्छेद २१: सन्मानाने जगण्याचा मूलभूत अधिकार भारतीय दंड संहिता (खझ्ञउ) कलम १५३–: जातीय, धार्मिक द्वेष पसरविणे, कलम २९५–: धार्मिक भावना दुखावणे, कलम ४९९, ५००: मानहानी, कलम ५०४: जाणूनबुजून अपमान करून शांततेचा भंग करणे, कलम ५०५(२): जातीय वा धार्मिक वैमनस्य वाढविणारी वक्तव्ये माहिती तंत्रज्ञान कायदा, २००० (खढ अर्ली) कलम ६६– (संशोधित): अपमानास्पद वा खोटे संदेश प्रसारित करणे, कलम ६७: इलेक्ट्रॉनिक माध्यमातून अश्लील वा अपमानास्पद मजकूर प्रसारित करणे, कलम ६९–: सार्वजनिक सुव्यवस्थेला धोका निर्माण करणारी खाती अवरोधित करण्याची तरतूदवंचित बहुजन आघाडीच्या मागण्या सोशल मीडियावरील अशा अकाउंट्सची चौकशी करून मा. प्रकाश आंबेडकर यांच्या विरोधात द्वेषपूर्ण मजकूर पोस्ट करणाऱ्यांवर तात्काळ गुन्हे दाखल करावेत, संबंधितांच्या मोबाईल क्रमांक, ई–मेल, खझ्ञ ॲड्रेस व अकाउंट्सची तपासणी करण्यात यावी, अशा सर्व पोस्ट्स तात्काळ काढून टाकून, कलम १५३–, २९५–, ४९९, ५००, ५०४, ५०५(२) आणि खढ अर्ली अंतर्गत कठोर कारवाई करण्यात यावी, पुढील काळात अशा प्रकारची द्वेषपूर्ण कृत्ये होऊ नयेत म्हणून पोलीस विभागाने प्रतिबंधात्मक उपाययोजना कराव्यात. वंचित बहुजन आघाडीचा ठाम इशारा संविधानाचा, विचारांचा आणि नेत्यांच्या सन्मानाचा अपमान सहन केला जाणार नाही. संविधानविरोधी आणि द्वेष पसरविणाऱ्यांना कायद्यानेच उत्तर दिले जाईल. यावेळी सम्यक विद्यार्थी आंदोलनाचे प्रशांत

पान ४ वरून...

बोराडे, वंचित बहुजन आघाडीचे जिल्हाध्यक्ष अजय सरवदे, ज्येष्ठ नेते डॉ. नितीन सोनवणे, जिल्हा उपाध्यक्ष ज्ञानेश्वर कवठेकर, सचिन मेघडंबर, अर्जुन जंजाळ, लखन जोगदंड, संदीप जाधव, मिलिंद सरपते, आकाश जावळे, उमेश गुळवे, अनिल वीर, प्रकाश उजगरे, राजेशकुमार जोगदंड यांच्यासह असंख्य कार्यकर्ते उपस्थित होते.

जाहीर प्रगटन

मा.के.सी.माने सह दिवाणी न्यायाधीश,व.स्तर,
बीड यांच्या न्यायालयात,बीड,ता.जि.बीड
किरकोळ दिवाणी अर्ज क्रमांक १५६४/२०२५
CNR No. MHBI02000033812025
हमेदाबी अब्दुल पठाण व इतर ४ वि.निरंक
(मार्फत–ॲड.पी.एस.राजापुरकर)

अर्जदार – १.हमेदाबी अब्दुल पठाण,वय–५५ वर्षे,धंदा–घरकाम, रा.हिना पेट्रोल पंपाच्या पाठीमागे बीड ता.जि.बीड
२.अफसर अब्दुल पठाण, वय–४६ वर्षे,धंदा–व्यापार, रा.हयातुसाबा मस्जिद,मसरत नगर बीड ता.जि.बीड
३.मुमताज इस्माईल शेख, वय–४३ वर्षे,धंदा–घरकाम, रा.हिना पेट्रोल पंपाच्या पाठीमागे बीड ता.जि.बीड
४.शमशाद उरफान शेख, वय–४० वर्षे,धंदा–घरकाम्, रा.मसरत नगर जिजामाता चौक बीड ता.जि.बीड
५.आस्मीन जलील शेख,वय–३६ वर्षे,धंदा–घरकाम्, रा.कुटीर आजादवाडी,सिंह एस्टेट रोड नं.५कांदिवली ईस्ट मुंबई सबरबर,

विरुध्द निरंक

मागणी–अर्ज बॉम्बे रेग्युलेशन ॲक्ट १८२७ चे कलम २ नुसार मयताचे वारस म्हणुन मिळणे बाबत.

वरील अर्जदार क्र.१ते ५ यांनी या न्यायालयात मयत अब्दुल गैबी पठाण यांचे वारस असल्याबाबतचे प्रमाणपत्र मिळवण्यासाठी अर्ज केला आहे.

ज्याअर्थी मयत अब्दुल गैबी पठाण यांचा मृत्यु दिनांक २४/०७/२०२५ रोजी त्यांचा मृत्यु झाला.वरील अर्जदार यांनी या न्यायालयात वरील मयताचे वारस असल्या बाबत वारसाचे प्रमाणपत्र मिळणे बाबत अर्ज दाखल केला आहे.अर्जदार क्र.१ हि मयताची पत्नी असून अर्जदार क्र.२ ही मयताचा मुलगा आहे व अर्जदार क्र.३ते ५ या मयताच्या विवाहित मुली आहेत.तसेच मयताचे वडील यापुर्वीच मयत झालेले आहेत.वरील अर्जदार शिवाय मयताचे इतर कोणीही कायदेशिर वारस नाहीत.

मयत अब्दुल गैबी पठाण यांचे मृत्युनंतर वरील अर्जदार यांना शासकीय व निमशासकीय कामाकरीत व ईतर कार्यालयीन उपयोगा करीता सदर वारस प्रमाणपत्राची आवश्यकता आहे.

त्याअर्थी सर्व जनतेस कळविण्यात येते की,सदरील अर्जदार हे सदरहू मयतांचे वारस नाहीत असे कोणास समजावयाचे असेल तर त्यांनी हे प्रगटन प्रसिध्द झाल्यापासुन तीस दिवसांच्या आत या न्यायालयात हजर होवुन आपली हरकत कळवावी.जर मुदतीत कोणीही हरकत न कळविल्यास हे न्यायालय अर्जदारांचे हक्कांत त्यांचा हक्काबाबतचा पुरावा घेवुन त्यांचा हक्क शाबीत दिसल्यास त्यांना मयताचे वारस असल्याबाबतचे वारस प्रमाणपत्र दिले जाईल याची सर्वांनी नोंद घ्यावी.

प्रकरणातील पुढील तारीख २०/११/२०२५

आज दिनांक १४ माहे ऑक्टोबर २०२५ रोजी माझ्या सहीने व न्यायालयाच्या शिक्क्यानिशी दिले.

क.लिपीक — कोर्टाचा शिक्का — आदेशावरुन अधिक्षक दिवाणी न्यायालय व.स्तर, बीड

वारस प्रमाणपत्रा बद्दल जाहीर घोषणा

गेवराई,जि.बीड येथील २ रे सह दिवाणी न्यायाधीश कनिष्ठ स्तर
श्री.एच.एम.मोमीन यांचे न्यायालयात
किरकोळ दिवाणी अर्ज क्रमांक ८६१/२०२५
नंदाबाई भास्कर वारे व इतर
(मार्फत–ॲड.बी.एम.घोकशे,गेवराई)

अर्जदार – १.सौ.नंदाबाई भ्र.भास्कर वारे, वय–६६वर्षे,धंदा–घरकाम,रा.चिखली ता.गेवराई जि.बीड.
२.मल्हारी पि.नामदेव काकडे, वय–५९ वर्षे,धंदा–शेती,रा.दैठण ता.गेवराई जि.बीड.

ज्याअर्थी मयत हरणाबाई भ्र. नामदेव काकडे,रा.दैठण ता. गेवराई जि.बीड हे/हया दिनांक १३/०९/२०१९ रोजी रा.गेवराई ता.गेवराई जि.बीड येथे मयत झाले/झाल्या आहेत.सदरहू मयताच्या नावे खालीलप्रमाणे रक्कम जमा आहे.

अ.क्र–१
बँकेचे नाव/कपनीचे नाव/ पतसंस्थचे नाव – स्टेट बँक ऑफ इंडिया (स्टेट बैंक ऑफ हैदराबाद) शाखा आष्टी ता.आष्टी जि.बीड.
बचत खाते क्रमांक – ५२१७२४६१९५७
रक्कम रुपये – ६२८७८.६१/–

वरील रक्कम मिळणेसाठी अर्जदार यांना वारस प्रमाणपत्राची आवश्यकता आहे करिता भारतीय वारसा कायदा कलम ३७२ प्रमाणे वारसाचे प्रमाणपत्र मिळावे असा अर्ज त्यांनी या न्यायालयाकडे केला आहे.

त्यापेक्षा सदर अर्जदार हे सदरहू मयताचे कायदेशीर वारस नव्हेत असे कोणाचे म्हणणे असेल तर, या घोषणेच्या दिनांकापासून तीस दिवसाचे आत त्याने या न्यायालयात हजर होवून आपल्या हरकती कळवाव्यात आणि या लेखावरून असेही कळविण्यात येते की,जर सदरहू मुदतीत कोणी योग्य हरकती न दाखविल्यास सदर न्यायालय सदर अर्जदारांच्या हक्कावरून लागलीच पुरावा घेवुन त्याचा हक्क शाबीत दिसल्यास अर्जदार यांना सदर मयत हरणाबाई भ्र.नामदेव काकडे यांचे वारसाचे प्रमाणपत्र देण्यात येईल.

आज दिनांक २९/१०/२०२५ रोजी माझ्या स्वाक्षरीनिशी व न्यायालयाच्या शिक्यानिशी दिले.

पुढील तारीखः– २७/११/२०२५

क.लिपीक — कोर्टाचा शिक्का — आदेशावरुन सहायक अधिक्षक दिवाणी न्यायालय क.स्तर, गेवराई

जाहीर तलाक

बीड मधील तमाम जनतेस कळविण्यात येते की माझे पक्षकार शेख शोएब हमीद रा.फुलेनगर माजलगाव जि.बीड

ह्यांनी त्यांची पत्नी सय्यद आफरिया महेमुद रा.सय्यद नगर,पांगरी रोड बीड जि.बीड हीस मुस्लिम धर्मातील तरतुदी प्रमाणे दि.२९/०७/२०२५ रोजी पहिला तलाक दि.२८/०८/२०२५ रोजी दुसरा तलाक आणी दि.०७/१०/२०२५ रोजी अंतिम तलाक रजिस्टर्ड पोस्टाने पाठवला होता जो तिने घेण्यास नकार दिला आहे आणि मनिऑर्डर द्वारे इदत रक्कम १०,०००/– पाठवली जी तिने घेतलेली नाही.

मुस्लिम धर्माप्रमाणे दोघांतील विवाह संबंध संपुष्टात आलेले आहे.
करिता हे जाहीर तलाक चे प्रगटन.
दि.३१/१०/२०२५

मार्फत :
ॲड.असिमा अहमदखान पठाण,
बीड.

प्रगटन देणार
शेख शोएब हमीद

वारस प्रमाणपत्रा बद्दल जाहीर घोषणा

गेवराई,जि.बीड येथील २ रे सह दिवाणी न्यायाधीश कनिष्ठ स्तर
श्री.एच.एम.मोमीन यांचे न्यायालयात
किरकोळ दिवाणी अर्ज क्रमांक ८८२/२०२५
सोनुबाई भ्र.आप्पा कुऱ्हाडे व इतर
(मार्फत–ॲड.बी.एम.घोकशे, गेवराई)

अर्जदार – १.सोनुबाई भ्र.आप्पा कुऱ्हाडे, वय–७७ वर्षे,धंदा–घरकाम,रा. तलवाडा ता.गेवराई जि.बीड.
२.मारुती पि.आप्पा कुऱ्हाडे, वय–५४ वर्षे,धंदा–शेती,रा.सदर.
३.रामा पि.आप्पा कुऱ्हाडे, वय–५२ वर्षे,धंदा–शेती,रा.सदर.
४.लक्ष्मण पि.आप्पा कुऱ्हाडे, वय–५० वर्षे,धंदा–शेती,रा. सदर.
५.सोना पि.आप्पा कुऱ्हाडे, वय–४७ वर्षे,धंदा–शेती,रा. सदर.
६.अंकुश पि.आप्पा कुऱ्हाडे, वय–४५ वर्षे,धंदा–शेती, रा.सदर.
७.कलाबाई भ्र.अर्जुन शिंदे, वय–४८ वर्षे,धंदा–घरकाम, रा.मारोती मंदीराजवळ,माणिक नगर,ता.सिल्लोड जि.औरंगाबाद.
८.निलाबाई भ्र.संभाजी शिंदे, वय–३९ वर्षे,धंदा–घरकाम, रा.चुर्मापुरी,ता.अंबड जि. जालना.

ज्याअर्थी मयत आप्पा पि.मरीबा कुऱ्हाडे,रा.तलवाडा ता.गेवराई जि.बीड हे/हया दिनांक १३/०३/२०२५ रोजी रा. पिंपळगाव सराई,बुलढाणा ता. जि.बुलढाणा येथे मयत झाले/झाल्या आहेत.अर्जदार क्र.१ ते ८ यांनी शासकीय/निमशासकीय कामकाजासाठी कायदेशीर वारस प्रमाणपत्राची आवश्यकता आहे. करीता मुंबई रेग्युलेशन ॲक्टचे कलम २ प्रमाणे वारसाचे प्रमाणपत्र मिळावे असा अर्ज त्यांनी या न्यायालयाकडे केला आहे.

त्यापेक्षा सदर अर्जदार हे सदरहू मयताचे कायदेशीर वारस नव्हेत असे कोणाचे म्हणणे असेल तर, या घोषणेच्या दिनांकापासुन तीस दिवसाचे आत त्याने या न्यायालयात हजर होवून आपल्या हरकती कळवाव्यात आणि या लेखावरुन असेही कळविण्यात येत की,जर सदरहु मुदतीत कोणी योग्य हरकती न दाखविल्यास सदर न्यायालय सदर अर्जदारांच्या हक्कावरुन लागलीच पुरावा घेवून त्याचा हक्क शाबीत दिसल्यास अर्जदार यांना सदर मयत आप्पा पि.मरीबा कुऱ्हाडे,रा.तलवाडा ता.गेवराई जि.बीड यांचे वारसाचे प्रमाणपत्र देण्यात येईल.

आज दिनांक २९/१०/२०२५ रोजी माझ्या स्वाक्षरीनिशी व न्यायालयाच्या शिक्यानिशी दिले.

पुढील तारीखः–०९/१२/२०२५

क.लिपीक — कोर्टाचा शिक्का — आदेशावरुन सहायक अधिक्षक दिवाणी न्यायालय क.स्तर, गेवराई

जाहीर प्रगटन

मा.माणिकराव सातव ७ वे सह दिवाणी न्यायाधिश
व.स्तर बीड यांच्या न्यायालयात.
किरकोळ दिवाणी अर्ज क्रमांक –१५४३/२०२५
शेख महेताब बी अब्दुल रहीम वि.निरंक
(मार्फत–ॲड.अब्दुल मजीद अ.वहीद)

अर्जदार :– १)शेख महेताब बी भ्र. अब्दुल रहीम वय–८० वर्षे,धंदा–घरकाम रा.मोमीनपूरा,जुनी पोलीस चौकी, बीड,ता.जि.बीड.
२)अब्दुल फहीम पि.अब्दुल रहीम शेख वय–५६ वर्षे,धंदा–मजुरी रा.मोमीनपूरा,बीड,ता.जि.बीड.
३)शेख नईम पि.अब्दुल रहीम वय–४४ वर्षे,धंदा–मजुरी रा.मोमीनपूरा,जुनी पोलीस चौकी,बीड,ता.जि.बीड.
४)शेख मुस्तफा पि.अब्दुल रहीम वय–४० वर्षे,धंदा–मजुरी रा.मोमीनपूरा,बीड,ता.जि.बीड.
५)शेख अलीम पि.अब्दुल रहीम वय–३८ वर्षे,धंदा–मजुरी रा.मोमीनपूरा,बीड,ता.जि.बीड.

विरुध्द निरंक

मागणी अर्ज–बॉम्बे रेग्युलेशन ॲक्ट १८२७ चे कलम २ नुसार मयताचे वारस म्हणून प्रमाणपत्र मिळणे बाबत.

वरील अर्जदार क्र.१ते५ यांनी या न्यायालयात मयत अब्दुल रहीम अब्दुल करीम यांचे वारस असल्याबाबतचे प्रमाणपत्र मिळण्यासाठी अर्ज केलेला आहे.

ज्याअर्थी मयत अब्दुल रहीम अब्दुल करीम यांचा मृत्यू दि.२३/०१/२०२५ रोजी त्यांचे राहत्या घरी,मोमीन पुरा बीड,ता.जि.बीड येथे झाला.

वरील मयताचे वारस असल्या बाबतचे वारस प्रमाणपत्राच मिळवण्यासाठी अर्ज दाखल केला आहे.अर्जदार क्र.१हे मयताची पत्नी असुन अर्जदार क्र.२ ते ५ हे मयताचे मुले आहेत.

मयत अब्दुल रहीम अब्दुल करीम यांचे मृत्यू नंतर वरील अर्जदार यांना शासकीय व निमशासकीय कामा करीता व इतर कार्यालयीन उपयोगा करीता सदर वारस प्रमाणपत्राची आवश्यकता आहे

त्यापेक्षा सदर अर्जदार हे सदरहू मयताचे कायदेशीर वारस नव्हेत असे कोणाचे म्हणणे असेल तर, या जाहीरनाम्या च्या दिनांका पासुन तीस दिवसाचे आत त्याने या न्यायालयात हजर होवून आपल्या हरकती कळवाव्यात आणि या लेखावरुन असेही कळविण्यात येते की, जर सदरहू मुदतीत कोणी योग्य हरकती न दाखविल्यास सदर न्यायालय सदर अर्जदारांच्या हक्कावरुन लागलीच पुरावा घेवुन त्याचा हक्क शाबीत दिसल्यास अर्जदार यांना सदर मयत नामे अब्दुल रहीम अब्दुल करीम रा.मोमीनपुरा,बीड ता.जि.बीड यांचे वारसाचे प्रमाणपत्र देण्यात येईल.

आज १४/१०/२०२५ रोजी माझ्या स्वाक्षरीनिशी व न्यायालयाच्या शिक्यानिशी दिले.

पुढील तारीख: २१.११.२०२५

क.लिपीक — कोर्टाचा शिक्का — आदेशावरुन अधिक्षक दिवाणी न्यायालय व.स्तर, बीड